

somhed, som kan udfoldes fra Værftets Side for at gjøre det nye Skib færdigt, saasnart det kan lade sig gjøre. Jeg har kun havt til Hensigt med at spare dette Beløb paa dette Sted, at man mulig kunde vinde Takke for, at det hensigtsmæssigt kunde anvendes paa et andet Sted til andre Statsformaal i næste Finanssaar. Jeg skal nu nærmere komme ind derpaa. Det er nemlig ikke nok, at man erkjender, at man i et Finanssaar kan anvende et saa stort Beløb til Statens Fornødenheder; men man har ogsaa en anden Undersøgelse at gjøre, og jeg tror, at man ogsaa fra Rigsdagens Side maa tage Del deri, nemlig den Undersøgelse, om Fordelingen af de Millioner, man mener at burde anvende til Statens Fornødenheder, er saa heldig, som man kunde ønske. Det tror jeg nu ikke kan siges i dette Tilfælde at være saa. Saaledes som jeg har forstaaet den tidligere Forhandling om dette Spørgsmaal i Udvalget, og jeg kan ikke sige, at den meget ærede Minister har overbevist mig om, at min Opfattelse i den Henseende er væsentlig urigtig, antager jeg, at man paa dette Budget kan spare det Beløb, der her er Tale om under Nr. 22, uden i nogen Henseende at forhale Fortsættelsen af Bygningen af Nr. 56. Men tage vi nu dels dette Beløb, dels et andet Beløb, som allerede ved denne Behandling er antydet at ville komme frem til 3die Behandling med bestemte Tal, nemlig Beløbet til Opførelsen af en ny Bygning paa Gammelholm, saa have vi omtrent 200,000 Rd., som man vil have anvendt dels til Anskaffelse af Jern, som man vil lægge ud paa Nyholm uden at bruge det i Finanssaaret 1871—72, og dels, som sagt, til Opførelsen af en Bygning paa Gammelholm, meget væsentlig af den Grund derved at saa afrundet et Gadehjørne her i Kjøbenhavn. Nu have vi hørt, at der er en anden Ting, som ogsaa Staten har paataget sig at udføre og udføre i samme Tidsrum, som man har tænkt sig, at det nye Skib skal bygges i. Maaffe man saa allerede kan gjætte, hvad

jeg mener; det er Jernbaneanlæggetovre i Sylland. Man har sagt, at vi ikke kunne optage en Skilling til disse Jernbaners Paabegyndelse; det have vi ikke Raad til. Man har erkjendt, at det vilde være hensigtsmæssigt for Bygningen, at det vilde være gavnligt og finansielt rigtigt, ogsaa naar man tager Hensyn til Esbjerg Havns Anlæg at faa begyndt paa disse Jernbaner; men, siger man, vi have ikke Penge; andre Fornødenheder kræve alle de Penge, vi kunne bevilge, og derfor være vi nu ikke ved denne Sag iaar. Dertil svarer da jeg, at disse 200,000 Rd., som man uden i mindste Maade at gaa Statens Interesser for nær kan spare paa de to nævnte Punkter i næste Finanssaar, kunde man anvende overordentlig gavnligt til det nævnte Diemed. Jeg har modtaget Meddelelser, som staa i Forbindelse hermed, og som jeg skal give nogle Antydninger af. Jernbanestinnerne ere for Tiden gaaede meget betydeligt ned, og efter flere Sagtyndiges Formening ville de utvivlsomt stige end ogsaa meget betydeligt, naar den fransk-preussiske Krig er endt. De ere gaaede saaledes ned, at de nu koste 20 Rd. pr. Ton mindre, end de kostede for den fransk-preussiske Krig, og saaledes, at man ved nu at kunne afslutte Kontrakt vilde spare alene paa Indkjøbet af Jernbanestinner til Strækningen Lunderstov-Esbjerg til Varde henimod 80,000 Rd. Dersom nu det Beløb, for hvilket man vil lægge Jernplader ud paa Nyholm og vil opføre en Bygning til Søfortarkivet paa Gammelholm for at faa et Gadehjørne forandret, blev anvendt til det nævnte Diemed, saa vilde vi saa samtlige Jernbanestinner fra Lunderstov over Esbjerg og derfra til Varde anskaffede. Sagde man saa dertil de Beløb, som man paa andre Punkter uden Vanskelighed vilde kunne spare, vilde man derved kunne faa dette Jernbaneanlæg i fuld Gang uden at overskride den Bevilling, som vi have tænkt at kunne give for næste Finanssaar, og jeg paaistaar, at vi da med samtlige Hensyn for Die havde